

Chương Trình Buổi Họp Liên Gia

1. Hát kinh Cầu Xin Chúa Thánh thần (1')
2. Lời nguyện mở đầu (Gia Chủ hoặc LG) (1')
3. Đọc một đoạn Kinh Thánh (2')
4. Suy niệm Lời Chúa và chia sẻ cảm nghiệm cá nhân dựa theo đoạn Kinh Thánh vừa nghe (Bài Kinh Thánh đã đánh động cá nhân như thế nào? Không giải thích Kinh Thánh. Nếu không có cảm nghiệm gì thì không bắt buộc phải nói) (5-10')
5. Giới thiệu và chia sẻ về đề tài của buổi họp. (Xem những câu hỏi gợi ý nhưng không nhất thiết chỉ giới hạn phần chia sẻ qua những câu hỏi này) (45')
6. Sắp xếp cho buổi gặp mặt lần tới, thông báo, tin vui, tin buồn, linh tinh
7. Hát một bài (Các bài hát trong tập họp LG) (...')
8. Đọc Kinh Hôn Nhân Gia Đình với 3 lời nguyện tắt kết thúc.

Thánh Vịnh 24, 1-6

CHÚA làm chủ trái đất cùng muôn vật muôn loài, làm chủ hoàn cầu với toàn thể dân cư. Nền trái đất, Người dựng trên biển cả, đặt vững vàng trên làn nước mênh mông. Ai được lên núi CHÚA ? Ai được ở trong đền thánh của Người? Đó là kẻ tay sạch lòng thanh, chẳng mê theo ngẫu tượng, không thề gian thề dối. Người ấy sẽ được CHÚA ban phúc lành, được Thiên Chúa cứu độ thưởng công xứng đáng. Đây chính là dòng dõi những kẻ kiếm tìm Người, tìm thánh nhan Thiên Chúa nhà Gia-cóp.
Đó là lời Chúa.

Thánh MARTINÔ PORRES

Tu Sĩ (1579 - 1639)

1579 là niên biểu ghi nhớ ngày sinh ra của Martinô ở Lima, Peru con của một người mẹ da đen và của một người cha hiệp sĩ và 1639 là niên biểu ghi nhớ ngày qua đời của thánh nhân. Sáu mươi năm giữa hai niên biểu này là khoảng thời gian Martinô tiến tới miền ánh sáng, trong sự khiêm tốn và hiến mình trọn vẹn để phục vụ các bệnh nhân.

Cuộc tình của cha mẹ Ngài không suôn sẻ lắm, vì màu da của mẹ Ngài đã đưa đến những hắt hủi không những cho bà mẹ mà còn cho cả những đứa con xấu số của bà nữa. Nhưng hoàn cảnh đen tối ấy, Martinô lại coi như nén bạc trao tay để Ngài sinh lời, thành bông hoa khiêm tốn tuyệt vời.

Hồi còn là một thiếu niên, Martinô đã chứng tỏ lòng bác ái đầy khiêm tốn phục vụ của mình. Hôm ấy khi theo chị mang thức ăn cho gia đình, Ngài nghe thấy tiếng rên rỉ của một bà lão người da đỏ. Dừng lại Ngài kinh hãi khi thấy một người lính Tây Ban Nha đang hành hạ lão. Đầy thương cảm, cậu thiếu niên Martinô cúi xuống lão già người da đỏ. Nhưng ông thù ghét cự tuyệt: Thằng nô lệ... mày đen đủi. Bọn da đen tụi mày là kẻ thù của dân da đỏ.

Nhưng người thiếu niên da đen này đã không bỏ cậu đi. Cậu nói chuyện với lão già da đỏ cách dịu dàng đến nỗi lão đã thú nhận là ba ngày rồi không ăn thứ gì vào bụng lại chẳng có con cháu gì cả. Martinô đã khóc và đưa tất cả thực phẩm cả ngày đã mua được cho lão già.

Vào thời đó, chỉ cần học một chút nghề cạo gió, cắt lể như Martinô thì đã được coi là đủ để chữa nhiều loại bệnh, như Martinô đã săn sóc các bệnh nhân. Và các con bệnh có thể là loài người hay loài vật, bởi vì mọi loài đau khổ đều có quyền được người bạn da đen này khiêm tốn tận tình săn sóc. Ngài đã chữa lành một con gà tây gãy giò. Người ta còn nói rằng: Ngài đã làm cho nhiều con vật sống lại.

Vào tuổi 15, Ngài nhập dòng Daminh như một thầy dòng ba. Thầy thích làm những việc khiêm tốn đến độ đã được biệt danh là "thầy chổi". Tại nhà dòng Đức bà Mân Côi, Ngài vẫn tiếp tục nghề thuốc của mình với một đức ái nhẫn nại vô bờ, như là một y tá của nhà dòng. Ngài kín múc sức mạnh trong kinh nguyện và khổ hạnh, vừa dẫu mình làm việc và lần hạt Mân côi, thức đêm để cầu nguyện rồi ngủ trên cái cáng dùng khiêng xác chết.

Trong dòng Ngài cũng vẫn tiếp tục lấy tình yêu để đáp lại những bất công. Một bệnh nhân giận dữ với Martinô, nhưng Ngài đã êm ái nói với họ: - Anh giận dữ phải lẽ lắm, nhưng cơn giận có thể gia tăng cơn bệnh của anh. Hãy dùng món ăn anh thích này đi và tôi thoa bóp chân cho anh.

Ngài lo lắng săn sóc nhiều hơn cho những người tỏ ra độc ác bất công với Ngài.

Martinô đã từ chối không lãnh chức linh mục để có thể tiếp tục làm đầy tớ mọi người. Để thưởng lòng trong trắng, đức bác ái và sự khiêm tốn, Thiên Chúa đã ban cho Ngài ơn chữa bệnh, nói tiên tri và làm nhiều phép lạ. Ngài qua đời trong hương thơm thánh thiện năm 1639.

Cuộc điều tra phong thánh cho Ngài đã sớm khởi sự từ năm 1657, nhưng mãi 200 năm sau, năm 1837, Đức Giáo hoàng Grêgôriô XVI mới phong Ngài lên hàng chân phước và 100 năm sau nữa, ngày 6 tháng 5 năm 1962, Đức giáo hoàng Gioan XXIII phong Ngài lên bậc hiển thánh. Hương thơm thánh thiện của Ngài quả là không thể tan loãng theo thời gian.

Câu Hỏi Gợi Ý:

1. Xin quý anh chị chia sẻ một nhân đức của thánh Martino mà mình cảm phục nhất.
2. Có nhiều sách viết về lòng bác ái của thánh Martino: Tấm Lòng Vàng, Cậu Bác Sĩ nhỏ của Lima, tuần Cửu nhật kính Thánh Martino... Theo quý anh chị, lý do nào khiến thánh nhân nổi tiếng như vậy?
3. Những gương sáng nào của thánh Martino có thể áp dụng trong cuộc sống hiện tại?